

ЗНАЧЕННЯ ТА КЛАСИФІКАЦІЯ УПРАВЛІНСЬКОЇ ЗВІТНОСТІ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ТОРГІВЛІ

Роль інформації в сучасному діловому світі невинно зростає. У підприємницькій діяльності від якості економічної інформації залежить діловий успіх, що виражається в отриманні прибутку і зростанні капіталу. Для прийняття інвестиційних рішень, вибору клієнтів, постачальників, інших ділових партнерів, необхідна повнота і достовірність даних. Людина свідомо не в змозі сприймати і переробляти всю інформацію, присутню в інформаційних системах управління, тому змушений споживати її порціями. Порція інформації, що містить тільки необхідні користувачу інформацію та згрупована максимально зручним для нього чином, являє собою звіт.

Управлінська звітність – це звітність про стан і результати діяльності, яка використовується керівництвом для планування, контролю та прийняття відповідних управлінських і економічних рішень. Метою управлінської звітності є надання можливості керівництву оперативного управління ресурсами та оцінювати ризики. Звітність являє собою систему взаємопов'язаних показників, що характеризують умови та результати діяльності підприємства або складових його елементів за минулий період.

Звітність є невід'ємною складовою управлінського обліку. Тому це означає, що методика складання управлінської звітності повинна базуватися на основних принципах управлінського обліку. Принципи організації управлінської звітності визначаються специфікою діяльності господарюючого суб'єкта, а також особливостями роботи конкретного підрозділу організації. В управлінському обліку при вирішенні специфічних завдань розглядається не тільки підприємство в цілому, але і його окремі структурні підрозділи (центри відповідальності). Саме тому при формуванні системи управлінської звітності важливим моментом є чітка організація послідовності її впровадження на підприємстві.

Внутрішня звітність підрозділів – це визначена система взаємопов'язаних економічних показників, що характеризує результати діяльності підрозділів за певний проміжок часу (годину, добу, декаду, місяць, квартал, рік). Складання звітності – завершальний етап облікового процесу, тому вона складається з узагальнюючих

показників звітнього періоду за допомогою відповідної обробки даних поточного обліку. Таким чином, звітність являє собою джерело інформації для аналізу і прийняття рішень.

Для сприяння успішної діяльності підприємство самостійно розробляє систему управлінської звітності, головною метою якої є надання керівництву відповідної інформації щодо: рівня прибутковості (підприємства в цілому, конкретного підрозділу, певного продукту або груп продуктів); рівня витрат (підприємства в цілому, конкретного підрозділу, певного продукту або груп продуктів); зіставлення показників за різні періоди та між фактичним виконанням і плановим завданням.

Управлінська звітність законодавчо не регулюється, тому підприємства самостійно розробляють та затверджують її. Незважаючи на унікальність системи управлінської звітності на кожному підприємстві, можна виділити загальні класифікаційні ознаки, що дають можливість зрозуміти її призначення. Опираючись на дослідження вчених і враховуючи потреби сучасного бізнесу, пропонується класифікація управлінської звітності за такими ознаками: за обсягом і змістом; за користувачами; за періодичністю подання; за формою подання; за призначенням; за рівнем конфіденційності.

Як правило, управлінські рішення приймаються на трьох рівнях: на рівні керівництва підприємства; на рівні функціональних відділів; на місцях. Згідно з ієрархічною структурою управління підприємства на всіх рівнях вирішуються задачі на підставі наявної інформації, яка міститься в управлінській звітності. Ця інформація орієнтована на користувача – конкретного керівника підприємства, служби, відділу або функціонального підрозділу, буде залежати, по-перше, від функціональної області, у якій він спеціалізується, по-друге, від його положення в організаційній структурі підприємства. Виходячи з цього, слід чітко визначити інформаційні входи та виходи кожного рівня. Виявлення інформаційних входів і виходів дає змогу провести ув'язування багатьох завдань у єдину інформаційну мережу.

Керівництво має чітко усвідомлювати фінансові наслідки прийнятих ним управлінських рішень. Неправильно чи невчасно прийняте рішення може негативно вплинути на результати діяльності в майбутньому і навіть поставить під загрозу існування самого підприємства.

Інформаційні джерела

1. Полянська О.А. Сучасна сфокусованість управлінського обліку [Текст] / О. А. Полянська // 36. наук. праць кафедри екон. аналізу ТНЕУ. – Тернопіль : ТНЕУ, 2010. – С. 301-303.